

hiervoor een bijzonder grillig gevormd stuk van de stam, zoals het onderende, dat in de wortels overgaat. Een dergelijk stuk hout wordt van zijn bast ontdaan en tot vaas gevormd, waarbij er voor wordt zorg gedragen, dat de buitenwand wordt gepolijst zonder van zijn natuurlijke vorm in te boeten. Het rijk geaderde hout met zijn knobbelige verhevenheden, dat men bij een dergelijke vaas kan waarnemen, geeft een zeer levendig aspect.

De Japanner kent ook het vaatwerk met overrijke versiering van een geraffineerde techniek, maar voor een plantendécor gebruikt hij dikwijls een rustieke vaas. Het behagen, dat hij puurt uit deze onbedorven kinderen van Flora, getuigt van een ideaal, dat in hem leeft. Wanneer hij tracht zich te bevrijden van de menselijke besommeringen, van de vermoeiende jacht op de

ijdele schijn, dan zoekt hij de natuur terug. In de strakke omlijsting van zijn sober binnenhuis trekt de plantenversiering zijn aandacht. Voldoening schenkt hem de aanschouwing van de eenvoudige planten, natuur geweest, kunst geworden. En zijn fantasie heft dit uit zijn gewone verschijning op en geeft het weer in het verdichte beeld van de droom. Hij begrijpt, hoe de plant aan de hand der jaargetijden haar leven volbrengt; van haar geboorte volgt zij de lijnen, die haar organisme bepalen, zij hult zich in het bladerkleed en later opgewassen tot een boom reikt zij hoog ten hemel als een pagode en geeft haar zaad aan de aarde: dit alles is het samenstel der twee beginselen, die de eindelooze wereld beheerschen.

D. Bierens de Haan

WE VERHUREN ONS HUIS GEMEUBELD

„Vanmiddag komen er kijkers voor het huis,” zei Edith aan de lunch. „Ik moet uit, dus ik reken op jou om het hun te laten zien.”

Edith was op het denkbeeld gekomen, ons huis te verhuren gedurende de maand Augustus, als we aan zee zouden zijn.

Van het begin af aan had ik me tegen haar verzet, maar het had me niets geholpen. Ik was heel blij, dat ik het huis moest laten zien aan die onaangename vreemde lui. Ik was er zeker van, dat die lui onaangenaam zouden zijn. Lui, die naar je huis komen kijken, om het een maand te huren, zijn altijd onaangename lui.

Ik bereidde zorgvuldig hun bezoek voor. Ik gooide flink wat water over de vloer van de badkamer, dan kon het lijken, alsof er een lek was.

Mijn studeerkamer maakte ik nog veel slordiger dan die pleegt te zijn.

Daar waren de lui. De man was lang en mager en droeg een bril zonder rand. De vrouw was kort en dik, met een verschrikkelijke, innemende glimlach en een schalkse blik.

„Wat een beeldig mooie voortuin!” zei de dame, toen ik de deur open deed.

„Ik ben bang, dat de bloemen in Augustus heel wat minder zullen zijn”, zei ik.

Toen liet ik hen in de eetkamer.

„Deze kamer is erg bekrompen”, zei ik. „En ver weg van de keuken”.

„Het kan niet beter,” zei de dame opgetogen. „Ik houd van een gezellige, knusse kleine eetkamer. En sinds alle keukensmeisjes zoo ruw met de boel omgaan en luidruchtig doen, komt het prachtig uit, dat we een eind van de keuken afzitten”.

Torn nam ik hen mee in de zitkamer en bood mijn verontschuldigen aan, dat elke armstoel een wankelende poot had. De zaak zat zoo; ik had die morgen met een schroevendraaier een aantal pooten wat lossen gezet.

„George zal het heerlijk vinden, de meubels te repareren”, zei de dame. „Hij is zoo handig!”

Ik wierp een raam open, zoodat je goed de kinderen van de bureu kon hooren, die in de tuin speelden.

„Zoo is dat nu de heele dag!” zei ik. „Ze zingen van de vroege morgen tot de late avond!”

„Hoe schattig!” riep de dame. „Ik ben dol op kinderen. Ik weet nu al, dat ik dikke vrienden met ze zal worden. We moeten kennis gaan maken met hun ouders, zoodra we hier ingetrokken zijn. We gaan overal kennis maken, al komen we hier maar voor een maand. Wonen hier conversabele menschen?”

„Al te veel!” zei ik. „Als hun kwaliteit maar overeenkwam met hun kwantiteit. Daar heb je b.v. Entwistle. Een van de schriklijkste wauwelaars, die ik ken. Dat loopt op elk uur van de dag aan en kletst over psychologie.”

De dame keek haar echtgenoot aan en lachte. „Wat een buitenkans!” riep ze. „Mijn man heeft heel wat boeken over psychologie geschreven. Wat zal hij het heerlijk vinden, met meneer Entwistle over psychologie te praten!”

Ik ging begrijpen, dat mijn zaak zowat hopeloos stond, maar ik nam hen mee naar de badkamer, vertelde hun van het lek, en dat de geysier niet in orde was.

„O, dat heeft George in een oogenblik in orde”, zei de dame

stralend. „Hij is één van de knapste amateur-loudgieters in Engeland”.

Ik voelde de lust in me opkomen, hun te waarschuwen, dat de diefsteuring niet in orde was, en dat je daar met heet weer veel last van kon hebben. Maar ik was bang, dat George misschien met de een of andere verklaring zou komen, dat rioollucht goed voor je teint was of zoo iets. Dus liet ik het maar zoo.

Gelukkig kwam Edith net binnen. Ze keek verrukt, toen ze hoorde, hoe het echtpaar met alles ingenomen was.

„Ik hoop, dat mijn man er U ook op gewezen heeft, dat we zoo gemakkelijk dicht bij het station wonen?” zei ze, alsof dat de zaak zoo beklanken.

Ineens verdween alle opgewektheid uit hun gezichten en uit hun oogen. Eenstemmig deelden ze ons mee, dat ze het huis niet zouden nemen.

„Wat treft dat slecht!” steunde de dame. „Het geluid alleen maar van de fluit op de locomotief maakt George tot een zenuwpatiënt. Wat is dat nu toch jammer. Uw man heeft zoo zijn best gedaan. We zijn zoo ingenomen met het huis, maar dicht bij het station, neen, dan kan er niets van komen...”

Naar Panch

N. v. W.

INLICHTINGEN BETR.
BOUWGROND
DIENST S. EN V.
DEN HAAG
V. SPEYKSTRAAT 75
TELEF: 333850

BOHEMEN
MIDDENSTANDSWJK